

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN I
TE ROTTERDAM

Gezien het beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak van de inspecteur der belastingen te Y betreffende zijn navorderingsaanslag in de inkomstenbelasting, belastingen jaren 1941, 1942 en 1943 en in de ondernemingsbelasting, belastingen jaren 1942, 1943 en 1944.

Gezien het verzoekschrift van de inspecteur der belastingen.

Gehoord ter vergadering van 12 Februari 1953 de inspecteur alsmede Mevr. A, gescheiden echtgenote van appellant, XA en zijn echtgenote Mevr. D, B en zijn echtgenote Mevr. XB, F, accountant, L, accountant, en E, accountant, allen wonende te Z, namens de erfgenamen van de inmiddels overleden appellant.

Overwegende dat de Raad in deze zaak op 8 mei 1952 een uitspraak heeft gegeven, waarvan de erfgenamen van X, hierna te noemen appellanten in cassatie zijn gegaan;

dat de Hoge Raad bij arrest van 26 November 1952 de door appellanten aangevoerde cassatiemiddelen heeft verworpen met uitzondering van het tweede cassatiemiddel, ten aanzien van de Hoge Raad heeft overwogen als volgt:

dat uit de zesde overweging, letter n, van de uitspraak blijkt, dat de Raad van Beroep voor zijn beslissing betekenis heeft toegekend aan de in het middel bedoelde aangifte;

dat de wettelijke regeling van het beroep bij den raad van beroep, vervat in hoofdstuk II van de wet van 19 December 1914, Staatsblad no. 564, medebrengt, dat de raad van beroep niet mag acht slaan op stukken, door een der partijen overgelegd, zonder dat aan de wederpartij van die stukken een afschrift is verstrekt of deze in de gelegenheid is gesteld daarvan desgewenst inzage te nemen en evenmin zonder dat de wederpartij de gelegenheid heeft gehad den raad, hetzij schriftelijk hetzij bij de mondelinge behandeling ter zitting, haar gevoelen omtrent die stukken kenbaar te maken;

dat indien - gelijk hier het geval is - blijkens de uitspraak de raad van beroep op zodanig stuk heeft acht geslagen, terwijl uit de gedingstukken niet blijkt, dat de voormelde wettelijke regeling is nageleefd en de wederpartij zich deswege in cassatie beklagt, de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven;

dat de Hoge Raad op grond van deze overwegingen de uitspraak van de Raad van Beroep heeft vernietigd en het geding van de Raad heeft verwezen ter verdere behandeling en beslissing van de zaak in voltallige vergadering met inachtneming van het arrest;

Overwegende, dat de Raad met betrekking tot het onderdeel van de aanslag naar aanleiding waarvan de Raad betekenis heeft toegekend aan de aangifte vermogensbelasting 1944 in zijn eerste uitspraak als volgt heeft overwogen:

dat de inspecteur in het eindvermogen een post "schepen f. 25.000,-" heeft waartegenover appellanten stellen, dat dit bedrag slechts f. 10.000 groot kan zijn, omdat X toen slechts 1 schip van die waarde bezat;

dat evenwel de inspecteur heeft kunnen aantonen, dat X in zijn aangifte voor de vermogensbelasting 1944 het bedrag van f 25.000,- zelf, door zijn toenmalige gemachtigde, heeft vermeld en moet worden aangenomen, dat die aangifte juist is, tenzij het tegendeel door appellanten wordt aangetoond, waarin appellanten evenwel niet zijn geslaagd;

dat trouwens wel is gebleken, dat appellant in die tijd allerlei transacties in schepen deed en het daarom ook in het geheel niet onwaarschijnlijk is, dat appellant op 1 Januari 1944 meer schepen bezat, dan het ene schip, waarop hij toen zelf woonde;

Overwegende dat de Raad thans in de eerste plaats opmerkt, dat hoewel zulks in de eerste uitspraak niet was vermeld, het aangifteformulier ter zitting van de Raad van 1 Mei 1952 door de inspecteur is getoond aan de Raad en aan de namens appellanten aanwezige personen, die toen naar aanleiding van dat stuk evenwel niets ter zake dienende hebben opgemerkt, hoewel hun daartoe de gelegenheid is gegeven;

Overwegende, dat ter zitting van 12 Februari 1953 de Inspecteur een door hem voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het aangiftebiljet heeft overgelegd en zowel dit afschrift als het originele biljet (dat met de hand is ingevuld, namens X is getekend met een onleesbare handtekening en is gedateerd Mei 1944) aan de namens appellanten verschenen personen is getoond en hun opnieuw de gelegenheid is gegeven om hun mening daarover ter berde te brengen;

Overwegende, dat L daarop namens appellanten heeft medegedeeld, dat wordt betwist dat dit aangiftebiljet afkomstig is van wijlen X of van een door deze aangewezen gevolmachtigde en dat ten onrechte daarin wordt vermeld, dat wijlen X schepen ter waarde van f. 25.000,- bezat, daar hij slechts één schip bezat dat weliswaar voor f 25.000,- was verzekerd, maar dat niet meer dan f. 9.000,- waard was;

Overwegende dat XA, zoon van X heeft medegedeeld, dat hij altijd de boekhouding voor zijn vader verzorgde en hem hielp bij de invulling der belastingaangiften totdat zijn vader op 11 Mei 1944 voorgoed naar K is vertrokken met achterlating van zijn gezin, voorts dat de vermelding van naam, voornaam en geboortedatum op de eerste bladzijde van de aangifte wel door zijn vader geschreven zou kunnen zijn, maar de rest van de aangifte en de ondertekening beslist noch door zijn vader noch door hemzelf zijn geschreven;

Overwegende dat waar evenwel door appellanten niet is betwist, dat wijlen X het aangiftebiljet heeft ontvangen en het door XA zelfs voor aannemelijk wordt gehouden, dat de naam, voornaam en geboortedatum op de eerste bladzijde van het aangiftebiljet door zijn vader eigenhandig zijn geschreven, terwijl voorts uit geen enkel feit is gebleken, dat X het biljet niet zou hebben ingevuld of doen invullen, moet worden aangenomen, dat dit aangiftebiljet inderdaad van X of zijn gemachtigde afkomstig is;

dat aan deze conclusie ook niet kan afdoen, dat voorheen X zijn belastingaangiften altijd samen met zijn zoon XA verzorgde en evenmin, dat X op 11 Mei 1944 voorgoed naar K is vertrokken met achterlating van zijn gezin, daar het zeer wel mogelijk is, dat X juist omdat hij zijn gezin in de steek liet zijn zoon XA niet meer in zijn zaken heeft willen betrekken;

dat de Raad de door de inspecteur getoonde aangifte derhalve beschouwt als een rechtsgeldige aangifte, waarvoor X en zijn erfgenamen aansprakelijk zijn

en die als grondslag van zijn vermogen per 1 Januari 1944 moet worden beschouwd zolang door appellanten niet wordt bewezen dat die aangifte niet juist is geweest;

Overwegende dat appellanten nu wel weer evenals bij de eerste behandeling van de zaak voor de Raad hebben doen betogen dat X per 1 Januari 1944 slechts 1 schip bezat, dat niet meer waard was dan f 9.000,- of f 10.000,-, dat hij bij zijn makelaar geen andere schepen verzekerd had, dat hij wel schepen voor andere schippers kocht en betalingen voor hen deed en dat het Beheersinstituut dat het vermogen van X onder beheer heeft gehad geen andere schepen heeft kunnen opsporen, doch zij daarmede de Raad niet hebben kunnen overtuigen dat de door of namens X gedane aangifte van een bezit aan schepen ter waarde van f. 25.000,- onjuist is geweest, te meer niet, omdat wel is gebleken, dat X in die jaren in schepen handelde en zijn vrouw en kinderen niet wisten wat voor zaken hij, met name in K, deed;

Overwegende dat de Raad derhalve geen grond aanwezig acht om verandering aan te brengen in zijn eerste uitspraak;

Overwegende dat door de accountant F ook nog wel uitvoerig is betoogd onder overlegging van talloze bescheiden, dat de navorderingsaanslag onjuist is geweest, doch voor zover de Raad deze betogen heeft kunnen volgen, daarin slechts werd opgekomen tegen andere onderdelen van de aanslag, die de Raad reeds in zijn eerste uitspraak heeft beslist en waarvan door de Hoge Raad niet een nieuwe behandeling aan de Raad is opgedragen, zodat daarop thans niet kan worden teruggekomen, merkende de Raad overigens ten overvloede op, dat de mededelingen van de accountant F bij de Raad geen twijfel hebben doen rijzen aan de juistheid van die beslissingen,

Rechtdoende in Naam der Koningin!

Bevestigt de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gewezen op 12 Februari 1953 door Jhr. Mr. G.W. van Vierssen Trip, voorzitter, Mr. Dr. G.L. van Oosten Slingeland en A. Hoek, leden in tegenwoordigheid van Mr. H.J.F. Heyman, secretaris.

Van Vierssen Trip
Voorzitter,

Heyman
Secretaris.

Van Oosten Slingeland

Hoek

Aangeteekend verzonden aan partijen den 12 Mei 1953
De Secretaris,